

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/847,
20. mai 2015,
mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ)
nr 1781/2006
(EMPs kohaldatav tekst)
(ELT L 141, 5.6.2015, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/2175, 18. detsember 2019	L 334	1	27.12.2019

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL)
2015/847,**

20. mai 2015,

**mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega
tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006**

(EMPs kohaldatav tekst)

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse normid, mis käsitlevad mis tahes vääringus tehtavate rahaülekannete puhul rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise ja uurimise eesmärgil edastatavat teavet maksja ja makse saaja kohta, kui vähemalt ühe rahaülekandes osaleva makseteenuse pakkuja on asutatud liidus.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse mis tahes vääringus tehtavate rahaülekannete suhtes, mille on teinud või vastu võtnud liidus tegutsev makseteenuse pakkuja või makseteenuse vahendaja.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata direktiivi 2007/64/EÜ artikli 3 punktides a–m ja punktis o loetletud teenuste suhtes.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes, mis tehakse maksekaardi, e-raha instrumendi või mobiiltelefoni või muu digitaalse või infotehnoloogial põhineva samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstava seadme abil, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) seda kaarti, instrumenti või seadet kasutatakse üksnes kauba või teenuste eest maksmiseks ja
- b) kõigi tehingust tulenevate ülekannetega edastatakse selle kaardi, instrumendi või seadme number.

Käesolevat määrust kohaldatakse siiski juhul, kui maksekaarti, e-raha instrumenti või mobiiltelefoni või muud digitaalsel või infotehnoloogial põhinevat samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstavat seadet kasutatakse isikutevahelise rahaülekande tegemiseks.

4. Käesolevat määrust ei kohaldata selliste isikute suhtes, kelle ainus tegevus on paberdokumentide teisendamine elektroonilisteks andmeteks ning kes tegutsevad makseteenuse pakkujaga sõlmitud lepingu alusel, ega selliste isikute suhtes, kelle ainus tegevus on makseteenuste pakkujatele sõnumisüsteemide või muude rahaülekanneteks vajalike tugisüsteemide pakkumine või kliiring- ja arveldussüsteemide pakkumine.

Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes,

- a) mille puhul võtab maksja sularaha välja oma maksekontolt;

▼B

- b) mille puhul raha kantakse üle ametiasutusele maksude, trahvide või riigilõivude tasumiseks liikmesriigisiselt;
- c) mille puhul nii maksja kui ka makse saaja on enda nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad;
- d) mis tehakse tšeki kujutise, sealhulgas elektroonilise tšeki esitamise alusel.

5. Liikmesriik võib otsustada mitte kohaldada käesolevat määrust selliste rahaülekannete puhul, mis tehakse liikmesriigi territooriumil makse saaja maksekontole ja mis võimaldab üksnes kaupade või teenuste eest tasumist, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) makse saaja makseteenuse pakkujale kohaldub direktiiv (EL) 2015/849;
- b) makse saaja makseteenuse pakkuja suudab kordumatu tehingutunnuse abil makse saaja kaudu kindlaks teha rahaülekande isikult, kellel on makse saajaga leping kaupade müügi või teenuste osutamise kohta;
- c) rahaülekande summa ei ületa 1 000 eurot.

*Artikkel 3***Mõisted**

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „terrorismi rahastamine” – terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 lõikes 5 määratletud tähenduses;
- 2) „rahapesu” – direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 lõigete 3 ja 4 kohane rahapesuga seotud tegevus;
- 3) „maksja” – isik, kes on maksekonto omanik ja kes annab maksekäsundi asjaomaselt maksekontolt makse tegemiseks, või kui maksekontot ei ole, kes annab maksekäsundi;
- 4) „makse saaja” – isik, kes on maksetehinguga ülekantava raha ettenähtud saaja;
- 5) „makseteenuse pakkuja” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 1 lõikes 1 osutatud makseteenuse pakkujate kategooria, füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab kõnealuse direktiivi artikli 26 kohast erandit, ning juriidiline isik, kes kasutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ ⁽¹⁾ artikli 9 kohast erandit, ning kes pakub rahaülekande tegemise teenuseid;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

▼B

- 6) „makseteenuse vahendaja” – makseteenuse pakkuja, kes ei ole ei maksja ega makse saaja makseteenuse pakkuja ning kes maksja või makse saaja makseteenuse pakkuja või teise makseteenuse vahendaja nimel võtab vastu ja edastab rahaülekande;
- 7) „maksekonto” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 14 määratletud maksekonto;
- 8) „raha” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 15 määratletud raha;
- 9) „rahaülekanne” – iga tehing, mis tehakse maksja nimel vähemalt osaliselt elektrooniliselt makseteenuse pakkuja kaudu, eesmärgiga teha raha makse saajale makseteenuse pakkuja kaudu kättesaadavaks, sõltumata sellest, kas maksja ja makse saaja on üks ja sama isik või kas maksja ja makse saaja makseteenuse pakkujad on identsed, sealhulgas järgmised tehingud:
 - a) määruse (EL) nr 260/2012 artikli 2 punktis 1 määratletud krediitkorraldus;
 - b) määruse (EL) nr 260/2012 artikli 2 punktis 2 määratletud otsekorraldus;
 - c) direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 13 osutatud riigisisene või piiriülene rahasiire;
 - d) maksekaardi, e-raha instrumendi või mobiiltelefoni või muu digitaalse või infotehnoloogial põhineva samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstava seadme abil tehtud rahaülekande korraldus;
- 10) „maksejuhiste kogumi edastamine” – edastamiseks koondatud mitme iseseisva rahaülekande kogum;
- 11) „kordumatu tehingutunnus” – makseteenuse pakkuja poolt vastavalt tehingu tegemiseks kasutatud makse- ja arveldussüsteemi või teavitussüsteemi protokollile määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mis võimaldab tehingut jälgida maksjani ja makse saajani;
- 12) „isikutevaheline rahaülekanne” – selliste füüsiliste isikute vaheline rahaülekanne, kes tarbijatena tegutsevad muul kui kaubanduslikul, ärilisel või kutsealasel eesmärgil.

II PEATÜKK

MAKSETEENUSE PAKKUJATE KOHUSTUSED

1. JAGU

Maksja makseteenuse pakkuja kohustused

Artikkel 4

Rahaülekandes edastatav teave

1. Maksja makseteenuse pakkuja tagab, et rahaülekandes edastatakse maksja kohta järgmine teave:

- a) maksja nimi,
- b) maksja maksekonto number ja
- c) maksja aadress, ametliku isikut tõendava dokumendi number, klientinumber või sünniaeg ja -koht.

2. Maksja makseteenuse pakkuja tagab, et rahaülekandes edastatakse makse saaja kohta järgmine teave:

- a) makse saaja nimi ja
- b) makse saaja maksekonto number.

3. Erandina lõike 1 punktist b ja lõike 2 punktist b tagab maksja makseteenuse pakkuja juhul, kui ülekandeid ei tehta maksekontolt ega maksekontole, et rahaülekandes edastatakse maksekonto numbri(te) asemel kordumatu tehingutunnus.

4. Enne rahaülekande tegemist kontrollib maksja makseteenuse pakkuja lõikes 1 osutatud teabe õigsust usaldusväärsest ja sõltumatust allikast saadud dokumentide, andmete või teabe põhjal.

5. Lõikes 4 osutatud kontrollimine loetakse toimunuks, kui

- a) maksja isikusamasust on kontrollitud vastavalt direktiivi (EL) 2015/849 artiklile 13 ja selle kontrolli käigus saadud teavet säilitatakse vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 40 või
- b) maksja suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2015/849 artikli 14 lõiget 5.

6. Ilma et see piiraks artiklites 5 ja 6 sätestatud erandite kohaldamist, ei tohi maksja makseteenuse pakkuja teha rahaülekannet enne, kui on tagatud käesoleva artikli täielik täitmine.

▼B*Artikkel 5***Rahaülekanded liidus**

1. Erandina artikli 4 lõigetest 1 ja 2, kui kõik makseahelas osalevad makseteenuse pakkujad on asutatud liidus, edastatakse rahaülekandes vähemalt maksja ja makse saaja maksekonto number või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatu tehingutunnus, ilma et see piiraks määruses (EL) nr 260/2012 sätestatud teavitamise nõuete kohaldamist, kui see on kohaldatav.

2. Olenemata lõikest 1, teeb maksja makseteenuse pakkuja makse saaja makseteenuse pakkuja või makseteenuse vahendaja teabetaotluse korral kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest kättesaadavaks järgmise teabe:

a) üle 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, sõltumata sellest, kas tehingu eest arveldatakse ühe maksega või mitme maksega, mis näivad olevat seotud, artikli 4 kohane teave maksja või makse saaja kohta;

b) kuni 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, mis ei näi olevat seotud muude rahaülekannetega, mis koos kõnealuse ülekandega ületavad 1 000 eurot, vähemalt

i) maksja ja makse saaja nimed ning

ii) maksja ja makse saaja maksekonto numbrid või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatu tehingutunnus.

3. Erandina artikli 4 lõikest 4 ei pea maksja makseteenuse pakkuja käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud rahaülekande puhul kontrollima maksjat käsitleva teabe õigsust, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja

a) on saanud ülekantava raha sularahana või anonüümse e-rahana või

b) tal on põhjendatud alus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.

*Artikkel 6***Rahaülekanded väljapoole liitu**

1. Ühe ja sama maksja maksejuhiste kogumi edastamise puhul, kui makse saajate makseteenuse pakkujad on asutatud väljaspool liitu, ei kohaldata artikli 4 lõiget 1 kogumisse koondatud üksikmaksete suhtes, tingimusel et maksejuhiste kogum sisaldab artikli 4 lõiget 1, 2 ja 3 osutatud teavet, seda teavet on kontrollitud kooskõlas artikli 4 lõigete 4 ja 5, ning et üksikülekandel on maksja maksekonto number või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatu tehingutunnus.

▼B

2. Erandina artikli 4 lõikest 1 ja ilma et see piiraks määruse (EL) nr 260/2012 kohaselt nõutava teabe esitamist, kui vastavad nõuded on kohaldatavad, edastatakse juhul, kui makse saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu, kuni 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, mis ei näi olevat seotud muude rahaülekannetega, mis koos kõnealuse rahaülekandega ületavad 1 000 eurot, vähemalt järgmine teave:

- a) maksja ja makse saaja nimed ning
- b) maksja ja makse saaja maksekonto numbrid või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatud tehingutunnused.

Erandina artikli 4 lõikest 4 ei pea maksja makseteenuse pakkuja kontrollima käesolevas lõikes osutatud maksjat käsitleva teabe õigsust, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja

- a) on saanud ülekantava raha sularahana või anonüümse e-rahana või
- b) tal on põhjendatud alus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.

2. JAGU

Makse saaja makseteenuse pakkuja kohustused

Artikkel 7

Maksjat või makse saajat käsitleva teabe puudumise avastamine

1. Makse saaja makseteenuse pakkuja rakendab tõhusaid protseduure, et teha kindlaks, kas rahaülekandeks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis on maksjat ja makse saajat käsitleva teabe väljad täidetud kooskõlas selles süsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga.

2. Makse saaja makseteenuse pakkuja rakendab tõhusaid protseduure, sealhulgas asjakohasel juhul nii tehingujärgset kui ka reaajas toimuvat jälgimist, et teha kindlaks, kas järgnev maksjat või makse saajat käsitlev teave puudub:

- a) artiklis 5 osutatud teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud liidus;
- b) artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu;
- c) maksejuhiste kogumi puhul maksejuhiste kogumit puudutav artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu.

▼B

3. Üle 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, sõltumata sellest, kas tehingu eest arveldatakse ühe maksega või mitme maksega, mis näivad olevat seotud, kontrollib makse saaja makseteenuse pakkuja enne makse saaja maksekonto krediteerimist või makse saajale raha kättesaadavaks tegemist käesoleva artikli lõikes 2 osutatud makse saajat käsitleva teabe õigsust usaldusväärsusest ja sõltumatust allikast saadud dokumentide, andmete või teabe põhjal, piiramata direktiivi 2007/64/EÜ artiklites 69 ja 70 kehtestatud nõuete kohaldamist.

4. Kuni 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, mis ei näi olevat seotud muude rahaülekannetega, mis koos kõnealuse rahaülekandega ületavad 1 000 eurot, ei pea makse saaja makseteenuse pakkuja kontrollima makse saajat käsitleva teabe õigsust, välja arvatud juhul, kui makse saaja makseteenuse pakkuja

a) teeb ülekantud raha väljamakse sularahas või anonüümses e-rahahas või

b) tal on põhjendatud alus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud kontrollimine loetakse toimunuks, kui

a) makse saaja isikusamasust on kontrollitud vastavalt direktiivi (EL) 2015/849 artiklile 13 ja selle kontrolli käigus saadud teavet säilitatakse vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 40 või

b) makse saaja suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2015/849 artikli 14 lõiget 5.

Artikkel 8

Rahaülekanded, mille puhul maksjat või makse saajat käsitlev teave puudub või on ebatäielik

1. Makse saaja makseteenuse pakkuja rakendab tõhusaid riskipõhiseid protseduure, sealhulgas protseduure, mis põhinevad riskitundlikkusel, nagu on osutatud direktiivi (EL) 2015/849 artiklis 13, et otsustada, millal teha, lükata tagasi või peatada rahaülekanne, mille puhul nõutav teave maksja või makse saaja kohta puudub, ja et võtta asjakohased järelmeetmed.

Kui makse saaja makseteenuse pakkuja tuvastab rahaülekande saamisel, et artikli 4 lõikes 1 või 2, artikli 5 lõikes 1 või artiklis 6 osutatud teave puudub või ei ole täielik, või see teave ei ole esitatud kooskõlas artikli 7 lõikes 1 osutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate tähe märkide või sisendiga, lükkab makse saaja makseteenuse pakkuja riskitundlikkusest lähtudes ülekande tagasi või küsib enne või pärast makse saaja maksekonto krediteerimist või makse saajale raha kättesaadavaks tegemist nõutavat teavet maksja ja makse saaja kohta.

▼B

2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole korduvalt esitanud nõutud teavet maksja või makse saaja kohta, võtab makse saaja makseteenuse pakkuja meetmeid, mis võivad esialgu seisneda hoiatamises või tähtaegade seadmisel, enne kui ta lükkab tagasi mis tahes edasised rahaülekanded kõnealuselt makseteenuse pakkujalt või piirab oma ärisuhteid asjaomase makseteenuse pakkujaga või lõpetab need.

Makse saaja makseteenuse pakkuja teavitab teabe esitamata jätmisest ja võetud meetmetest rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlemise sätestest kinnipidamise jälgimise eest vastutavat pädevat asutust.

*Artikkel 9***Hindamine ja teatamine**

Hinnates seda, kas rahaülekanne või sellega seotud tehing on kahtlane ja kas sellest tuleb teatada direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt rahapesu andmehüdroole, võtab makse saaja makseteenuse pakkuja ühe tegurina arvesse seda, kas maksjat või makse saajat käsitlev teave puudub või on ebatäielik.

*3. JAGU****Makseteenuse vahendajate kohustused****Artikkel 10***Rahaülekandega maksja ja makse saaja kohta edastatava teabe säilitamine**

Makseteenuse vahendaja tagab, et maksjat ja makse saajat käsitlevat teavet, mis edastatakse koos neile laekuva rahaülekandega, säilitatakse koos sellega.

*Artikkel 11***Maksjat või makse saajat käsitleva teabe puudumise avastamine**

1. Makseteenuse vahendaja rakendab tõhusaid protseduure, et teha kindlaks, kas rahaülekandeks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemi maksjat ja makse saajat käsitleva teabe väljad on täidetud kooskõlas selles süsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga.

2. Makseteenuse vahendaja rakendab tõhusaid protseduure, sealhulgas asjakohasel juhul nii tehingujärgset kui ka reaajas toimuvat jälgimist, et teha kindlaks, kas järgnev maksjat või makse saajat käsitlev teave on puudu:

- a) artiklis 5 osutatud teave rahaülekannete puhul, kui maksja ja makse saaja makseteenuse pakkujad on asutatud liidus;

▼B

- b) artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave maksja ja makse saaja kohta rahaülekannete puhul, kui maksja või makse saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu;
- c) maksejuhiste kogumi puhul artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave seoses kõnealuse maksejuhiste kogumiga, kui maksja või makse saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu.

*Artikkel 12***Rahaülekanded, mille puhul maksjat või makse saajat käsitlev teave puudub**

1. Makseteenuse vahendaja seab sisse tõhusad riskipõhised protseduurid, et otsustada, millal teha, lükata tagasi või peatada rahaülekanne, mille puhul nõutav teave maksja ja makse saaja kohta puudub, ja et võtta asjakohased järelmeetmed.

Kui makseteenuse vahendaja tuvastab rahaülekande saamisel, et artikli 4 lõikes 1 või 2, artikli 5 lõikes 1 või artiklis 6 osutatud teave puudub või see teave ei ole esitatud kooskõlas artikli 7 lõikes 1 osutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga, lükkab makseteenuse vahendaja riskitundlikkusest lähtudes ülekande tagasi või küsib enne või pärast rahaülekande edastamist nõutavat teavet maksja ja makse saaja kohta.

2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole korduvalt esitanud nõutud teavet maksja või makse saaja kohta, võtab makseteenuse vahendaja meetmeid, mis võivad esialgu seisneda hoiatuste andmises või tähtaegade seadmisel, enne kui ta lükkab tagasi mis tahes edasised rahaülekanded kõnealuselt makseteenuse pakkujalt või piirab oma ärisuhteid asjaomase makseteenuse pakkujaga või lõpetab need.

Makseteenuse vahendaja teavitab teabe esitamata jätmisest ja võetud meetmetest rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlemise sätetest kinnipidamise jälgimise eest vastutavat pädevat asutust.

*Artikkel 13***Hindamine ja teatamine**

Hinnates seda, kas rahaülekanne või sellega seotud tehing on kahtlane ja kas sellest tuleb teatada direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt rahapesu andmebüroole, võtab makseteenuse vahendaja ühe tegurina arvesse seda, kas maksjat või makse saajat käsitlev teave puudub.

▼B

III PEATÜKK

TEAVITAMINE, ANDMEKAITSE JA ANDMETE SÄILITAMINE

*Artikkel 14***Teavitamine**

Makseteenuse pakkujad vastavad täielikult ja viivitamata, sealhulgas keskse kontaktpunkti kaudu vastavalt direktiivi (EL) 2015/849 artikli 45 lõikele 9, kui selline kontaktpunkt on määratud, üksnes oma asukoha-liikmesriigis asuvate rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlemise eest vastutavate pädevate asutuste järelepärimistele, mis puudutavad käesoleva määruse alusel nõutavat teavet, kooskõlas selle liikmesriigi siseriiklikus õiguses sätestatud menetlusnõuetega.

*Artikkel 15***Andmekaitse****▼M1**

1. Käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679 ⁽¹⁾. Kui käesoleva määruse kohaselt töötleb isikuandmeid komisjon või Euroopa Pangandusjärelevalve, kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2018/1725 ⁽²⁾.

▼B

2. Käesoleva määruse alusel võivad makseteenuse pakkujad töödelda isikuandmeid üksnes rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eesmärgil ning neid andmeid ei tohi täiendavalt töödelda viisil, mis ei vasta nimetatud eesmärgile. Käesoleva määruse alusel isikuandmete töötlemine äriistel eesmärkidel on keelatud.

3. Makseteenuse pakkuja esitab uutele klientidele enne nendega ärisuhte loomist või juhutehingu tegemist direktiivi 95/46/EÜ artiklis 10 nõutud teabe. Eelkõige esitatakse selle teabe hulgas üldine teade makseteenuse pakkuja käesolevast määrusest tulenevate juriidiliste kohustuste kohta, mis on seotud isikuandmete töötlemisega rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eesmärgil.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

▼B

4. Makseteenuse pakkuja tagab, et austatakse töödeldavate andmete konfidentsiaalsust.

*Artikkel 16***Andmete säilitamine**

1. Teavet maksja ja makse saaja kohta ei tohi säilitada kauem, kui see on rangelt vajalik. Maksja ja makse saaja makseteenuse pakkujad säilitavad artiklites 4–7 osutatud teavet viis aastat.

2. Makseteenuse pakkujad tagavad, et lõikes 1 osutatud säilitamisperioodi möödumisel isikuandmed kustutakse, kui siseriiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti, määrares kindlaks, millisel juhul makseteenuse pakkujad võivad andmeid kauem säilitada või peavad andmeid kauem säilitama. Liikmesriigid võivad lubada või nõuda andmete pikemaajalist säilitamist pärast seda, kui nad on põhjalikult hinnanud pikemaajalise säilitamise vajalikkust ja proportsionaalsust, ning peavad seda põhjendatuks rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise või uurimise seisukohast. Pikemaajalise säilitamise periood ei või ületada viit aastat.

3. Kui 25. juunil 2015 on liikmesriigis pooleli kohtumenetlus seoses kahtlustatava rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise, uurimise või selle eest vastutusele võtmisega ning makseteenuse pakkuja valduses on kõnealuse poolelioleva menetlusega seotud teavet või dokumente, võib makseteenuse pakkuja seda teavet või neid dokumente säilitada kooskõlas siseriikliku õigusega viis aastat alates 25. juunist 2015. Liikmesriik võib poolelioleva kriminaaluurimise ja kohtumenetluse suhtes kohaldatavate tõendeid reguleerivate siseriiklike kriminaalõigusnormide kohaldamist piiramata lubada või nõuda sellise teabe või andmete säilitamist täiendava viieaastase perioodi jooksul, kui on kindlaks tehtud, et pikemaajaline säilitamine on vajalik ja proportsionaalne kahtlustatava rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamiseks, avastamiseks, uurimiseks või selle eest vastutusele võtmiseks.

IV PEATÜKK**KARISTUSED JA SEIRE***Artikkel 17***Halduskaristused ja -meetmed**

1. Ilma et see piiraks õigust näha ette ja mõista kriminaalkaristusi, kehtestavad liikmesriigid selliseid halduskaristusi ja -meetmeid käsitlevad õigusnormid, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused ja meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning kooskõlas direktiivi (EL) 2015/849 VI peatüki 4. jaos sätestatud karistustega.

▼B

Liikmesriigid võivad otsustada mitte sätestada halduskaristusi või -meetmeid käsitlevaid norme käesoleva määruse sätete rikkumise eest, mille puhul siseriiklikus õiguses kohaldatakse kriminaalkaristusi. Sellisel juhul edastavad nad komisjonile asjakohased kriminaalõiguse normid.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui kohustusi kohaldatakse makseteenuse pakujate suhtes, siis võib käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldada karistusi või meetmeid siseriikliku õiguse kohaselt juhtorgani liikmete ja teiste füüsiliste isikute suhtes, kes on siseriikliku õiguse alusel rikkumise eest vastutavad.

▼M1

3. Liikmesriigid teevad lõikes 1 osutatud õigusnormid komisjonile ja Euroopa järelevalveasutuste ühiskomiteele teatavaks 26. juuniks 2017. Liikmesriigid annavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele viivitamata teada kõigist nende hilisematest muudatustest.

▼B

4. Kooskõlas direktiivi (EL) 2015/849 artikli 58 lõikega 4 on pädevatel asutustel kõik oma ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalve- ja uurimisvolitused. Halduskaristuste määramise ja meetmete võtmise volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et halduskaristused või -meetmed annavad soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

5. Liikmesriigid tagavad, et juriidilisi isikuid on võimalik võtta vastutusele artiklis 18 osutatud õigusrikkumiste eest, mille pani nende kasuks toime isik, kes tegutses üksinda või juriidilise isiku organi osana ja kellel on juriidilises isikus juhtiv positsioon tulenevalt mis tahes järgmisest alusest:

- a) õigus esindada juriidilist isikut,
- b) õigus teha otsuseid juriidilise isiku nimel või
- c) õigus kontrollida juriidilist isikut.

6. Lisaks tagavad liikmesriigid, et juriidilisi isikuid saab võtta vastutusele juhul, kui käesoleva artikli lõikes 5 osutatud isiku puuduliku järelevalve või kontrolli tõttu on osutunud võimalikuks, et juriidilise isiku alluvuses olev füüsiline isik on juriidilise isiku kasuks pannud toime mõne artiklis 18 osutatud õigusrikkumise.

7. Pädevad asutused kasutavad oma halduskaristuste määramise ja -meetmete võtmise volitusi kooskõlas käesoleva määrusega järgmiselt:

▼B

- a) vahetult,
- b) koostöös teiste asutustega,
- c) omal vastutusel, delegerides küsimuse sellistele asutustele,
- d) suunates küsimuse pädevatele õigusasutustele.

Halduskaristuste määramise ja -meetmete võtmise volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et need halduskaristused või -meetmed annavad soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

*Artikkel 18***Erisätted**

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristused ja -meetmed hõlmavad vähemalt direktiivi (EL) 2015/849 artikli 59 lõigetes 2 ja 3 sätestatud halduskaristusi ja -meetmeid, mida kohaldatakse järgmiste käesoleva määruse rikkumiste eest:

- a) makseteenuse pakkuja jätab korduvalt ja süstemaatiliselt edastamata maksjat või makse saajat käsitleva nõutava teabe, rikkudes artiklit 4, 5 või 6;
- b) makseteenuse pakkuja rikub korduvalt, süstemaatiliselt või tõsiselt andmete säilitamise kohustust, rikkudes artiklit 16;
- c) makseteenuse pakkuja ei rakenda tõhusaid riskipõhiseid protseduure, rikkudes artiklit 8 või 12;
- d) makseteenuse vahendaja rikub tõsiselt artikli 11 või 12 kohaseid kohustusi.

*Artikkel 19***Karistuste ja meetmete avalikustamine**

Pädev asutus avaldab käesoleva määruse artiklites 17 ja 18 osutatud juhtudel määratud halduskaristused ja võetud haldusmeetmed põhjendamatult viivitusega, esitades õigusrikkumise liigi ja laadi ning õigusrikkumise eest vastutavate isikute andmed, kui see on vajalik ja proportsionaalne pärast iga konkreetse juhtumi hindamist, kooskõlas direktiivi (EL) 2015/849 artikli 60 lõigetega 1, 2 ja 3.

*Artikkel 20***Karistuste ja meetmete kohaldamine pädevate asutuste poolt**

1. Halduskaristuste või -meetmete liigi ja rahaliste halduskaristuste suuruse määramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjaolusid, sealhulgas direktiivi (EL) 2015/849 artikli 60 lõikes 4 loetletud asjaolusid.

▼B

2. Käesoleva määruse kohaselt määratud halduskaristuste ja võetud haldusmeetmete suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2015/849 artiklit 62.

*Artikkel 21***Õigusrikkumistest teatamine**

1. Liikmesriigid kehtestavad tõhusa korra, et soodustada pädevate asutuste teavitamist käesoleva määruse rikkumistest.

Kõnealused mehhanismid hõlmavad vähemalt direktiivi (EL) 2015/849 artikli 61 lõikes 2 osutatud mehhanisme.

2. Makseteenuse pakkuja kehtestab koostöös pädevate asutustega asjakohased siseprotseduurid, et võimaldada oma töötajatel või võrreldavas olukorras olevatel isikutel teatada õigusrikkumistest üksusesiseselt turvalise, sõltumatu, eriomase ja anonüümse kanali kaudu, mis on proportsionaalsed asjaomase makseteenuse pakkuja olemuse ja suurusega.

*Artikkel 22***Seire**

1. Liikmesriigid kohustavad pädevaid asutusi tegema tulemuslikku seiret ja võtma vajalikke meetmeid, et tagada käesoleva määruse täitmine ning ergutada tõhusate mehhanismide kaudu käesoleva määruse sätete rikkumistest pädevatele asutustele teatamist.

▼M1

2. Pärast artikli 17 lõike 3 kohast teavitust esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande IV peatüki kohaldamise kohta, käsitledes eelkõige piiriüleseid juhtumeid.

▼B

V PEATÜKK

RAKENDAMISVOLITUSED*Artikkel 23***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise komitee (edaspidi „komitee”). Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

▼B

VI PEATÜKK

ERANDID

*Artikkel 24***Kokkulepped riikide ja territooriumidega, mis ei moodusta osa liidu territooriumist**

1. Komisjon võib anda liikmesriigile loa sõlmida kolmanda riigiga või territooriumiga, mis jääb väljapoole ELi toimimise lepingu artiklis 355 osutatud ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu territoriaalset kohaldamisala (edaspidi „asjaomane riik või territoorium”), lepinguid, millega tehakse erandid käesolevast määrusest, et asjaomase riigi või territooriumi ja liikmesriigi vahelisi rahaülekandeid saaks käsitada liikmesriigisestest rahaülekannetena.

Selliste lepingute sõlmimine on lubatud ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) asjaomane riik või territoorium moodustab rahaliidu liikmesriigiga, on osa selle liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud liiduga mõne liikmesriigi kaudu rahanduslase lepingu;
- b) makseteenuse pakkujad asjaomases riigis või asjaomasel territooriumil osalevad otseselt või kaudselt selle liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis ning
- c) asjaomane riik või territoorium nõuab, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad makseteenuse pakkujad kohaldaksid samu nõudeid, nagu on kehtestatud käesoleva määrusega.

2. Kui liikmesriik soovib sõlmida lõikes 1 osutatud lepingu, saadab ta komisjonile taotluse koos kogu vajaliku teabega taotluse hindamiseks.

3. Pärast seda, kui komisjon on taotluse kätte saanud, käsitatakse rahaülekandeid liikmesriigi ja asjaomase riigi või territooriumi vahel ajutiselt rahaülekannetena liikmesriigis, kuni võetakse vastu otsus vastavalt käesolevale artiklile.

4. Kui kahe kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest komisjon leiab, et tal ei ole kogu vajalikku teavet taotluse hindamiseks, võtab ta ühendust asjasse puutuva liikmesriigiga ja täpsustab, millist lisateavet veel vaja on.

5. Ühe kuu jooksul alates taotluse hindamiseks vajaliku kogu teabe kättesaamisest teavitab komisjon taotluse esitanud liikmesriiki ja edastab taotluse koopiad teistele liikmesriikidele.

6. Kolme kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 5 osutatud teavitamisest teeb komisjon artikli 23 lõike 2 kohaselt otsuse, kas lubada liikmesriigil sõlmida taotluses osutatud leping.

▼B

Komisjon teeb esimeses lõigus osutatud otsuse igal juhul 18 kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest.

7. Liikmesriigid, kellele on antud komisjoni rakendusotsusega 2012/43/EL, ⁽¹⁾ komisjoni otsusega 2010/259/EL, ⁽²⁾ komisjoni otsusega 2009/853/EÜ ⁽³⁾ või komisjoni otsusega 2008/982/EÜ ⁽⁴⁾ luba sõlmida lepinguid asjaomase riigi või territooriumiga, esitavad komisjonile 26. märtsiks 2017 ajakohastatud teabe, mida on vaja lõike 1 teise lõigu punkti c kohaseks hindamiseks.

Komisjon vaatab kolme kuu jooksul alates kõnealuse teabe kättesaamisest selle läbi, et tagada, et asjaomane riik või territoorium nõuab oma jurisdiktsiooni alla kuuluvatelt makseteenuse pakkujalt käesoleva määrusega kehtestatavate normidega samaväärsete õigusnormide kohaldamist. Kui komisjon leiab pärast sellist läbivaatamist, et lõike 1 teise lõigu punktis c sätestatud tingimus ei ole enam täidetud, tunnistab ta asjaomase komisjoni otsuse või komisjoni rakendusotsuse kehtetuks.

▼M1*Artikkel 25***Suunised**

Euroopa järelevalveasutused annavad 26. juuniks 2017 välja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt pädevatele asutustele ja makseteenuste pakkujatele adresseeritud suunised käesoleva määruse kohaselt võetavate meetmete kohta, eelkõige seoses käesoleva määruse artiklite 7, 8, 11 ja 12 rakendamisega. Alates 1. jaanuarist 2020 annab sellised suunised kohasel juhul välja Euroopa Pangandusjärelevalve.

⁽¹⁾ Komisjoni 25. jaanuari 2012. aasta rakendusotsus 2012/43/EL, millega lubatakse Taani Kuningriigil sõlmida Gröönimaa ja Fääri saartega kokkulepe, mille kohaselt Taani ja kõnealuste territooriumide vahelisi rahaülekandeid käsitatakse Taani-siseste rahaülekannetena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 24, 27.1.2012, lk 12).

⁽²⁾ Komisjoni 4. mai 2010. aasta otsus 2010/259/EL, millega lubatakse Prantsuse Vabariigil sõlmida Monaco Vürstiriigiga kokkulepe, mille kohaselt Prantsuse Vabariigi ja Monaco Vürstiriigi vahelisi rahaülekandeid käsitatakse Prantsuse Vabariigi siseste rahaülekannetena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 112, 5.5.2010, lk 23).

⁽³⁾ Komisjoni 26. novembri 2009. aasta otsus 2009/853/EÜ, millega lubatakse Prantsusmaal sõlmida Saint-Pierre'i ja Miqueloniga, Mayotte'iga, Uus-Kaledooniaga, Prantsuse Polüneesiaga ning Wallise ja Futunaga kokkulepe, mille kohaselt Prantsusmaa ja iga kõnealuse territooriumi vahelist rahaülekannet käsitatakse Prantsusmaa-sisese rahaülekandena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 312, 27.11.2009, lk 71).

⁽⁴⁾ Komisjoni 8. detsembri 2008. aasta otsus 2008/982/EÜ, millega volitatakse Ühendkuningriiki sõlmida lepingut Jersey erihalduskonna, Guernsey erihalduskonna ja Mani saarega, mille kohaselt Ühendkuningriigi ja kõigi kõnealuste territooriumite vahelisi rahaülekandeid käsitletakse Ühendkuningriigi sees tehtavate rahaülekannetena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 352, 31.12.2008, lk 34).

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

*Artikkel 26***Määruse (EÜ) nr 1781/2006 kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EÜ) nr 1781/2006 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 27***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 26. juunist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 1781/2006	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 2
Artikkel 4	Artikli 4 lõige 1
Artikkel 5	Artikkel 4
Artikkel 6	Artikkel 5
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 9	Artikkel 8
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 16
Artikkel 12	Artikkel 10
—	Artikkel 11
—	Artikkel 12
—	Artikkel 13
Artikkel 13	—
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artiklid 17–22
Artikkel 16	Artikkel 23
Artikkel 17	Artikkel 24
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
—	Artikkel 26
Artikkel 20	Artikkel 27